

[Larsen-Ledet]

det bliver nok ligesådan med dette forslag, i hvert fald fra radikal side.

Efter vores opfattelse er det et fantastisk godt forslag, regeringen og industriministeren kommer med her. Vi har i praksis set mere eller mindre tilfældige sammenslutninger få en organiseret rabat, og det er i hvert fald min opfattelse, at den rabat stort set bliver betalt af de individuelle kunder. Jeg tror ikke, det er ret tit, at selve konstruktionen af samkøb betinger de rabatter, der gives.

Skiltningen og oplysningspligten, som foreslås her, vil sikkert medføre, at der dannes mange nye organisationer, der også vil kræve rabat, og hvis efterhånden alle får rabat, så er systemet jo gennemhullet.

Derfor er lovforslaget alle tiders.

Lysholm Christensen (KRF):

Kristeligt Folkeparti har ikke nogen væsentlige indvendinger imod lovforslag nr. L 122, men jeg må nok indrømme, at vi ikke har den helt store tiltro til, at systemet kan komme til at virke efter hensigten. Vi er ikke sikre på, at skiltning vil løse dette problem.

En anden ting er, at vi er bange for, at hvis man skal følge det op, så opbygger man et nyt bureaukratisk kontrolapparat. Det er vi ikke tilhængere af.

Men som udgangspunkt vil vi stille os positivt til lovforslaget og medvirke til en positiv udvalgsbehandling.

Det samme vil Centrum-Demokraterne gøre.

Industriministeren (Nils Wilhjelms):

Jeg glæder mig over den brede tilslutning til dette forslag. Det er et forslag, som i sit grundprincip hviler på to bærende elementer. For det første at vi har aftalefrihed, og det ønsker vi at respektere. Her adskiller dette forslag sig nok lidt i forhold til de tilkendegivelser, der er kommet fra Socialdemokratiet og SF. Jeg fornemmer, at de udtalelser, der er kommet, egentlig sætter spørgsmålstejn ved, hvorvidt der skulle være mulighed for aftalefrihed på området, men det er helt klart det, regeringen lægger op til.

På den anden side må konsekvensen af aftalefrihed for aftaler om at kunne købe med rabat osv. så også efter vores mening være, at der er gennemskuelighed. Så må der ikke være tale om, at man kan gemme sig under nogen form i

det, at man ligesom har noget, som hr. Jens Peter Jensen sagde, der ser lidt fordægtigt ud. Det må være åbenbart for den enkelte kunde, hvad der er af sådan nogle ting. Det har naturligvis – og det tror jeg alle, som har erfaringer på dette område, erkender – en forebyggende virkning over for at skabe nydannelser på dette område; måske kan det snarere skabe en sanering på området.

Med de bemærkninger, jeg her har gjort, ønsker jeg på sin vis heller ikke at tage afstand fra, at området tjenesteydelser kommer med ind i lovforslaget, for det er det gennemgående princip for mig, at man frit skal kunne aftale, men det skal være gennemskueligt, hvad der foregår.

Men der er på dette område en række praktiske problemer, og vi må tage hensyn til det synspunkt, som er fremkommet fra flere sider, senest hr. Lysholm Christensens, nemlig at vi ikke skal opbygge noget, der er så tungt og bureaukratisk og besværligt, at vi ender i den anden grøft. Så det er sådan set en balancegang mellem disse forskellige grundsynspunkter.

Det er i øvrigt, vil jeg da gerne sige som forudskikket bemærkning, de samme grundsynspunkter, som kommer til at gå igennem i det lovforslag, jeg senere i samlingen vil fremsætte på regeringens vegne vedrørende oplæg til noget så fundamentalt og bærende som ændring af monopol- og prisloven til en ny konkurrencelov, således som det er bebudet fra regeringens side i det skriftlige lovprogram.

De detailproblemer, der i øvrigt har været nævnt, håber jeg at jeg kan få lejlighed til at svare på under udvalgsbehandlingen.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Erhvervsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

7) Første behandling af lovforslag nr. L 123: